

f. Ex. anstille et Tankeexperiment. Hvis vi f. Ex. vare saa ganske overordentlig heldig stillede, at vi kunde ophæve al Told, ja, saa blev det omtrent 20 Millioner Kr., der blev Tale om. Nu vil jeg spørge de Herrer, om De tro, at disse 20 Millioner Kr. vilde sporløst forsvinde i Sommerne, jeg vil ikke sige paa de Handlende, men rundt omkring paa alle dem, der have Interesse deri? Det betvivler jeg i meget høi Grad, at disse 20 Millioner skulde komme til Fordel for disse Enkelte paa en direkte Maade. Det vil ikke være Tilfældet. Alle vilde faae deres Gavn deraf, naar vi slet ingen Told havde. Det, som det virkelig kommer an paa ved alle den Slags Ting, er at se paa det Store og Almindelige og ikke paa det Enkelte. Man kan ikke holde sig til at sige, at det kan ikke fordeles, og det kan ikke fordeles, thi saa vil der altid komme et høist forunderligt Resultat frem, og denne Indvending gjør man heller ikke noget andet Sted i Verden. Jeg har ikke set i noget somhelst statsøkonomisk Skrift, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at naar man hæver en Skat, det saa kun vil komme en ganske enkelt Klasse tilgode. Nei, Fordelen udbreder sig virkelig over det Hele, men ganske vist paa en saadan Maade, at det ikke med Kroner og Ore kan paavises, hvor Fordelen falder. Jeg skal nu overlade denne Sag til dens egen Skjæbne, idet jeg dog endnu kun skal bemærke til den ærede sidste Taler, at naar han talte om en Million Kroner, saa er det kun 800,000 Kr., det dreier sig om. (Breinholt: Jeg sagde henimod en Million!)

Ordføreren (Matzen): Jeg veed ikke, hvorledes det 2det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) egentlig fandt ud, at jeg havde forandret min Mening med Hensyn til Skibsafgiften. Det tror jeg ikke, der foreligger nogen Kjendsgjerning, som kunde godtgjøre. Jeg har ikke stillet Toldfrihed for Sommer eller Træ foran, men kun ligesom hidtil ved Siden af Skibsafgiften, og eventuelt vil altsaa Spørgsmaalet blive, hvilket af dette man skal foretrække, men det foreligger jo ikke endnu. Søvrigt skal jeg blot tillade mig at fremhæve, at hvilket Udfald end Afstemningen maatte faae denne Gang, saa trøster jeg mig ved Haabet om,

at det jo ikke er det sidste Ord med Hensyn til denne Sag. Jeg betragter den Afstemning, der nu maatte finde Sted, selv om den maatte gaa Mindretallet imod, kun som et Udtryk for, hvad der er dette Things almindelige Opfattelse om det Forhandlingsgrundlag, paa hvilket man ønsker at gaa til Behandlingen af de forestaaende Reforme, og Opfattelsen i saa Henseende er da nærmest den, at Forhandlingen om Reformerne helst og bedst maaske paa Grundlag af status quo, idet Thinget sætter Pris paa den gode Finantstilstand, som vi nu have, og som særlig under de foreliggende Forhold er et stort Gode, og paa, at man ikke gaar bort fra den, uden at man er sikker paa, at der da ikke vil opstaa Forhold, under hvilke der vil indtræde Vansteligheid for Statskassen ved at tilfredsstille Landets Fornødenheder; endvidere har man vedholdende fastslaaet Principet om, at de indirekte Skatter og deriblandt ogsaa Skibsafgiften i det Væsentlige skulde bevares i det Forhold, hvori de nu staa, og at man i hvert Fald ikke vil forhandle om en forandret Beskatningsform uden paa Bæsis af, som sagt, den bestaaende Tilstands Bevarelse. Men Det er altsaa, hvad Thinget helst ønsker, og et Andet er, hvad man eventuelt vil finde sig i at gaa ind paa som Betingelse for en i anden Henseende ønskelig Reforms Tilveiebringelse. Spørgsmaalet derom foreligger jo ikke, og forsaavidt haaber jeg ogsaa, at hvis iøvrigt Muligheden eller Udsigten til en Reform forelaa, vilde de Spørgsmaal, som nu have staaet os imellem med Hensyn til de forskjellige Toldposter ikke være uoverstigelige Hindringer for en saadan Reforms Tilveiebringelse. Fra dette Synspunkt skal jeg endnu have Haab om, at en Afstemning mod Mindretallet, som sagt, ikke egentlig er et Udtryk for, at man under alle Omstændigheder og for enhver Pris ønsker at bibeholde Skibsafgiften. — Jeg skal endnu omtale det sidste Forslag, som er stillet til dette Afnit, og som jeg glemte for. Det gaar ud paa dels at sætte en Grændse for den Tid, inden hvilken den eventuelle Lov skal træde i Kraft, nemlig at den skal træde i Kraft senest 3 Maaneder, efterat de paagjældende Love om Olskat og Brændevinsbrænding ere traadte i Kraft, og dernæst, at Loven om Forbud mod Tobakshyrkning ikke skal høre til den Kredts af Love,